

Ponor

RADNIĆ C.

AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI, ZAGREB, CROATIA

SAŽETAK:

Svoje viđenje depresije prikazala sam kroz reljef. Male figure, nastale tehnikom modeliranja u terakoti, izlaze i/ili ulaze u reljef, takozvani "ponor". Neki od likova tonu dublje u ponor, dok su drugi još glavom "iznad vode". No, glavno pitanje je, jesu li to likovi koji su bili u ponoru pa izlaze iz njega, ili su oni ti koji tonu dublje. Na gledatelju je da promisli i sam stvori priču te odluči želi li biti pasivni promatrač ili ih pokušati izvući iz ponora. Za izradu sam izabrala šamotiranu glinu, upravo zbog njene grubosti, ali istovremeno i podatnosti. Također se osušene figure pale u peći te su dovoljno izdržljive da "prežive" visoke temperature, ali u mom radu i krhke dok propadaju u svoju depresiju. Figure su razmještene tako da simboliziraju samoću, odnosno osjećaj samoće koji osobe koje pate od depresije konstantno osjećaju. Svaka od figura s drugom nema previše doticaja. Kao da su otuđeni jedni od drugih. Svatko u svojoj samoći, u svojoj tami.

materijal: terakota

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2089](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2089)